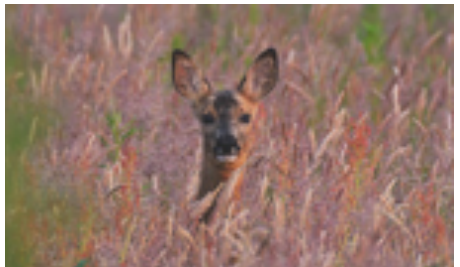

***Meten is weten ... jaarlijkse reeëntelling op Goeree-Overflakkee
door Hans de Visser***

Voor 1970 was het ree een nooit geziene gast op ons eiland. De anekdote vertelt dat een melkrijder zijn melk sinds de aanleg van de Haringvlietdam in Rotterdam bij de melkfabriek ging afleveren. Op de terugweg heeft hij met zijn vrachtwagen drie reeën de dam over gejaagd. Sinds die tijd komt het ree voor op ons eiland en is daarna in aantal flink toegenomen. Waarschijnlijker is dat reeën zijn komen zwemmen van Voorne. Daar komen ze sinds 1941 voor en wanneer hun leefgebied vol raakt, gaan ze op stap naar een nieuw gebied. Ze zijn in ieder geval eerder als overkanter aangekomen op ons eiland dan ik. Het lijkt erop dat ze zich welkom voelen op ons mooie eiland. Ze gedijen goed.

In 1985 kwam ik zelf als overkanter op dit eiland aan en kwam ik in mijn omzwervingen over het eiland altijd reeën tegen. In contact met jagers en natuurbehouders krijg je op de vraag: "Hoeveel zijn er op het eiland?" vaak verschillende getallen te horen: 300 tot 600 stuks. Zelfs het getal 1000 heb ik ooit vernomen. Jagerslatijn? Zelf heb ik het idee dat het er in ieder geval meer waren dan waar er plaats voor was. Ik kwam er zelfs eens een stuk of 12 tegen in de Roxenissepolder. Ze stonden dicht bij elkaar en wel het gehele jaar door. Ze stonden 's winters midden in een kaal akkerlandje en 's zomers stonden ze er nog tussen de bieten. Dat is in ieder geval niet normaal. Een sprong in de winter bestaat uit een of twee bokken en enkele dames met jongen, denk aan een vijf- tot zevental. Is de sprong groter dan is er een

grote populatie en voldoende voedsel. Maar staan ze in de zomer nog bij elkaar dan is dat heel vreemd. Dat duidt op een groot aanbod van dieren in een klein leefgebied. Tegenwoordig zie je ze niet meer het gehele jaar rond in de Roxenissepolder staan.

Inmiddels ben ik Natuurgids geworden en werd ik gevraagd om een reeënexcursie te houden op de Kwade Hoek. De boswachter zorgt voor het ontbijt en ik zorg voor een rondleiding. Dat waren gouden tijden. Het lukte altijd wel om in de vroege ochtend een of meerdere reeën te spotten in de voordelta. Tegenwoordig valt dit tegen. We spreken al niet meer van reeënexcursie. Ze laten zich niet zien of zullen er toch minder zijn? Hoe kom je toch te weten hoeveel er nu zijn?

Via de boswachter kreeg ik antwoord op deze vraag. Ik werd gevraagd of mijn telescoop en ik
in de BRANDING 2015-4 - 22

Ree

(in die volgorde, hij had een verre kijker nodig, bleek) wilde helpen bij het reeëntellen. Wel ja, alles voor de wetenschap, altijd bereid om iets te doen als vrijwilliger, dus waarom niet. Blijft je 's avonds in maart op vrijdag en zaterdag tussen 17.00 en 20.30 uur en op zaterdagochtend tussen 5.00 uur en 8.30 uur te moeten komen opdraven. Weer of geen weer. En dan maar wachten of je iets ziet. Een echte natuurbeleving. Dat doe ik inmiddels al weer een aantal jaar. Meestal twee van de drie bijeenkomsten en met wisselend succes. Die verre- kijker is nodig om vanaf het Rijkssduin het Groene Strand af te speuren. Niet zo'n geliefde plek. Meestal "vang" ik niets. Blijft het genieten van het ochtendgloren over. De laatste jaren gaat Joke ook gezellig mee. Gedeelde smart is halve smart.

Dit tellen wordt georganiseerd door de Wildbeheer Eenheid Goeree-Overflakkee door het houden van een zgn. schemertelling. De WBE heeft de natuurstroken verdeeld in kwadranten. In elk kwadrant zitten tellers, bestaande uit jagers en/of natuurvrienden, die gaan waarnemen. De waarnemingen bestaande uit bokken, geiten en kalveren worden ingetekend op de kaart behorende bij het kwadrant. Het tijdstip en de richting worden erbij gezet. Door dit drie keer te doen in de schemer en kaarten met elkaar te vergelijken om dubbeltelling te voorkomen, komt men tot een redelijke schatting van het aantal. Enige "vervuiling" zit er wel in. Denk aan b.v. weersomstandigheden, blad aan de bomen e.d. De provincie Zuid-Holland bepaalt op grond van deze telling hoeveel dieren er jaarlijks afgeschoten mogen worden om de populatie gezond te houden. Door mee te werken, weet ik inmiddels hoe groot de populatie op ons eiland is. Daar Voorne ook voor komt in de overzichten heb ik dat hieronder ook vermeld. Op Voorne houden ze echter een jaarrondtelling. De wijze van tellen verschilt dus.

	2011	2012	2013	2014	2015
Goeree- Overflakkee	325	332	297	292	348
Voorne	360	370	390	450	?

In ieder geval blijkt uit dit overzicht dat de populatie vrij constant en gezond is. Men gaat uit

van een dekking van tussen 2 en 12 reeën per 100 ha. Dat is prettig om te mogen constateren. Die aantallen uit het "jagerslatijn" zijn dan ook naar het rijk der fabelen te verwijzen. Daar er geen natuurlijke predatoren zijn als lynx en wolf zou er zonder ingrijpen van de mens een groei te verwachten zijn van 50 tot 60 stuks per 100 ha. Er zal dan echter spontane sterfte optreden onder het reewild. Dit door terugval in conditie als gevolg van voedselconcurrentie, sociale onrust en stress. Om dit te voorkomen, mogen er jaarlijks zo'n 55 bokken en 55 geiten afgeschoten worden op Goeree-Overflakkee. Hiermee hopen we voor evenwicht te zorgen in de natuur, veiligheid in het verkeer en economische vraatschade tot een minimum te beperken. Het spreekt voor zich dat over het wildbeheer verschillend gedacht mag worden. Dat is aan een ieder. Door jaarlijks te tellen weten we wel of de wildstand voor- of achteruit gaat. Hierop kan dan geanticipeerd worden door de politiek om aan te geven hoeveel afschot (nog) mag. Zo lang ik kan en mag, zal ik helpen tellen. Al is het maar voor de natuurbeleving. Een prachtig beest te mogen observeren in ontluikend ochtendgloren of ondergaande zon is een ultieme beleving.

Bronvermelding:

Antwoord van Gedeputeerde Staten op vragen van Van Vliegen/ Van Aelst, nummer 2944

<http://www.reewild.nl/het-ree/activiteiten/>

<http://media.ipcgroen.nl/brochure/inkijkexemplaren/L1754.1%20Het%20ree%20inkijkexemplaar.pdf>

